

Ιεουργώντας πάνω στα ελληνοβουλγαρικά σύνορα

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Διδυμοτείχου, Ορεστιάδος και Σουφλίου

Τόνισε, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Διδυμοτείχου, Ορεστιάδος και Σουφλίου κ. Δαμασκηνός, σχολιάζοντας το ευαγγελικό ανάγνωσμα της Ι΄ Κυριακής Ματθαίου, στον Ιερό Ενοριακό Ναό Κοιμήσεως Θεοτόκου Αλεποχωρίου, στα ελληνοβουλγαρικά σύνορα, όπου λειτούργησε στις 25 Αυγούστου ε.ε.:

«Στην τραγικότητα της απιστίας και της διαστροφής του ανθρώπου, λόγω της αμαρτίας στην οποία είχε περιπέσει, υπάρχει μία μόνο διέξοδος· η στροφή προς τον Κύριο και η αταλάντευτη πίστη προς Αυτόν. Ο Κύριος ήλθε να μας χαρίσει πρωτίστως το φως το αληθινό και τη δυνατότητα να ζήσουμε μέσα στο φως Εκείνου· να έχουμε τη δύναμη Εκείνου, κατά τον αψευδή λόγο Του «εάν έχετε

πίστιν ως κόκκον σινάπεως, ερείτε τω ὀρει τούτῳ, μετάβηθι εντεύθεν ἐκεῖ, καὶ μεταβήσεται, καὶ οὐδέν αδυνατήσῃ υμῖν» (Ματθ. 17, 14).

Ἡ ἀληθινὴ πίστις δίδει τὴν δύναμιν στὸν ἄνθρωπο νὰ ζήσῃ αὐτὸ ποὺ γράφει ὁ Ἀπόστολος Παῦλος «πάντα ἰσχύω ἐν τῷ ἐνδυναμούντι με Χριστῷ» (Φιλιπ. 4, 13). Ὁ Κύριος καταργεῖ «τὸν τὸ κράτος ἔχοντα τοῦ θανάτου, τοῦτέστιν τὸν διάβολον».

Ὁ Κύριος «ἦλθεν, ἵνα λύσῃ τὰ ἔργα τοῦ διαβόλου» (Α' Ἰωάν. γ', 8). Ἀν ὁ διάβολος καὶ μετὰ τὸν ἐρχομὸ τοῦ Χριστοῦ βλέπουμε ὅτι ἔχει ἀκόμῃ δύναμιν, εἶναι γιατί ἐμεῖς οἱ ἄνθρωποι τοῦ δίδουμε τέτοιο δικαίωμα. Διότι συνεχίζουμε νὰ εἴμεθα «γενεὰ ἀπίστος καὶ διεστραμμένη». Γι' αὐτὸ καὶ βρίσκει συνεχεῖς διόδους ὁ Πονηρὸς γιὰ νὰ αλώνει δυστυχῶς τὴν ψυχὴ καὶ τὴ ζωὴ μας. Εἶναι τραγικὸ ὅντως νὰ ἔχει ἔλθει ὁ Ελευθερωτής, νὰ μὴν ὑπάρχουν πια δεσμὰ φυλακῆς, καὶ ἐμεῖς νὰ εἴμεθα ἀκόμῃ δέσμιοι καὶ φυλακισμένοι...

Ἀγαπητοί μου, ὁ Κύριος λέγει γιὰ τὸν δαιμονιζόμενον νέο «φέρετέ μοι αὐτὸν ὧδε». Αὐτὴ, τὴν ἴδια πρόσκληση ἀπευθύνει στὸν καθένα μας γιὰ νὰ πάμε κοντά Του. Νὰ βρεθούμε στὴν ἀγκαλιά Του καὶ νὰ συνομιλήσουμε μαζί Του. Τούτο πραγματοποιεῖται με τὴν οὐσιαστικὴ ἑνταξὴ μας στὸ ζωντανὸ Σῶμα Του, τὴν Ἐκκλησίαν. Στὴν Ἐκκλησίαν τὸν Χριστὸ Τὸν βλέπουμε καὶ Τὸν ζούμε. Ἐκεῖ κοινωνοῦμε «ὑπὸ τὰ εἶδη τοῦ ἄρτου καὶ τοῦ οἴνου», στὴ Θεία Εὐχαριστία, καὶ γινόμεθα ἓνα μαζί Του. Ἡ ἐκκλησιοποίησή μας συνιστᾷ τὴ χριστοποίησή μας».

Μετά το πέρας της Θείας Λειτουργίας, **ο Σεβασμιώτατος επικοινωνήσε με τους ακρίτες μας και τους ενεθάρρυνε να ζουν ελπίζοντας στο Χριστό, επικαλούμενοι τις πρεσβείες της Παναγίας Μητέρας του.**

